

SJÓVINNUHÚSIÐ

ARU VÁG

– Tá ein kommuna brúkar sum høvuðsargument, at hon noyðist at brúka 100 milliónir krónur fyri at verja eina 20 ára gamla iløgu á 1,5 millión, so má onkur ávaringarlampi fara at ringja hjá einum eftirlitisstovni, argumenterar Bjørn á Heygum. Sambært advokatinum er stóra iløgan í Sjóvinnuhúsið beinleiðis í stríð við kommunustýrslógina.

Nielsen, stjóri á Umhvørvisstovuni.

Kommunan kundi við øðrum orðum latið onkra privata fyrritøku bygt ein vinnuligan bygning á leigu-grund, har sum gamla saltsølan stendur í dag. Møguleikin er tó als ikki um-røddur í frágreiðingini hjá Tórshavnar Kommunu til Kommunala Eftirlitið.

Lógloysi

Advokaturin hevur fylgt málinum um Sjóvinnuhúsið, og hansara niðurstøða er greið:

– Tórshavnar Kommuna er farin út um alt mark fyri, hvat ein kommuna hevur heimild til, sigur Bjørn á Heygum.

Hann reisir tí spurningin, hvat vit hava skrivligar reglur og eitt eftirlit til, um so er at slíkt ber til.

Tórshavnar Býráð játtaði fyrst 20 milliónir krónur til at renovera fasadurnar á bygninginum. Síðani tók býráðið undir við einum tilmæli frá havnameistarinum um at brúka 4,2 milliónir krónur til ráðgeving og projektering, ið skuldi

liggja til grund fyri at bjóða arbeiðið út. Havnameistarin roknaði tá við at bygningurin kundi innrættast fyri 58 milliónir. Men tá avtornaði bleiv kostnaðurin 74 milliónir krónur. Og tá er framvegis óvissa um rokningina fyri sjóvarhitan, sum er ein iløga á 4-5 milliónir krónur.

– Býráðspolitikararnir eru allir involveraðir í málið, og tí mutar eingin ímóti ídag. Ert tú ósamdur, so ert tú ósamdur við tær sjálvum, og tað er sjáldan gott fyri ein politikara, sigur Bjørn á Heygum.

sína uppgávu fyri fult:

– Tá ein kommuna brúkar sum høvuðsargument, at hon noyðist at brúka 100 milliónir krónur fyri at verja eina 20 ára gamla iløgu á 1,5 millión, so má onkur ávaringarlampi fara at ringja hjá einum eftirlitisstovni, argumenterar Bjørn á Heygum.

Annað argument hjá Tórshavnar Kommunu er, at talan verður bara um at leiga út yvirskotskapasitet. Eitt argument, ið Kommunala Eftirlitið tekur til sín í síni niðurstøðu.

– Tórshavnar Kommuna má tí ongantið taka kommunalt virksemi út úr bygninginum fyri at geva

privatu vinnuni betur pláss í Sjóvinnuhúsinum. Tað er sostatt ikki áhugin fyri leigumálum frá privatum, sum skal verað avgerandi fyri, hvør húsast í bygninginum, men heldur tað kommunala virksemi, segði Kommunala Eftirlitið í síni niðurstøðu.

Í samrøðu við Sosialin 6. oktober hevði Hilmar Høgenni tó sera trupult við at greiða frá, hvussu eftirlitið ætlar sær at hondheva hesa niðurstøðu. Við øðrum orðum setir Kommunala Eftirlitið Tórshavnar Kommunu krøv, sum eftirlitið sjálvt ikki dugir at definera.

Tann støðan byggir undir upphaldið hjá advokatinum

um eitt meningsleyst eftirlit:

– Hvat hava vit eitt eftirlit til, um tað so sjónliga ikki røkir sína uppgávu. Tá kann eftirlitið tað sama fara til hús, sigur Bjørn á Heygum.

Niðurstøðan hjá Hilmar Høgenni í málinum um Sjóvinnuhúsið var somikið bleyt, at Tórshavnar Kommuna aftaná alment boðaði frá, at Kommunala Eftirlitið hevði "blástemplað Sjóvinnuhúsið."

– Tað sigur væl alt, staðfestir Bjørn á Heygum.

Innballað rokning til skattaborgaran

Hóast býráðssamtyktir og politikarar leggja stóran dent á, at iløgan í Sjóvinnuhúsið verður fíggað av Tórshavnar Havn, so er tað sambært advokatinum Bjørn á Heygum ein sannleiki við modifikatiónum

Jón Brian Hvidtfeldt

Í ár og næsta ár skal Tórshavnar Havn gjalda tær 74 milliónir krónurnar, sum tað kostar at innrætta Sjóvinnuhúsið. Rokningin kemur oman á aðrar 20 milliónir, sum eru brúktar til at renovera fasadurnar á bygninginum. Og møguga kemur ein eykarokning afturat fyri grønu orkuloysnina á 4-5 milliónir, nú bygningurin skal hitast við sjóvarhitan.

Sambært býráðspolitikarum og –samtyktum skulu pengarnir sum nevnt takast av iløgukonto hjá Tórshavnar Havn.

Men hetta er, sambært Bjørn á Heygum, at pakka veruleikan dekan ov nógv inn.

– Pengarnir eru partur av samlaðu puljuni, sum Tórshavnar Kommuna hevur at ráða yvir. Havnar pengar eru ein kommunal inntøka, staðfestir Bjørn á Heygum.

Argumentið um at Tórshavnar Havn er ein eind við egnum roknskap, sum sjálv skapar sínar inntøkur og eisini hevur rætt til at disponera yvir sínar iløgur, røkkur ikki langt í hugaheiminum hjá advokatinum.

– Kommunan kann sjálvandi velja at lata Tórshavnar Havn hava sín innanhýsis roknskap, eins og ein dagstovnur ella annar kommunalur stovnur kann hava sín innanhýsis roknskap. Men kommunan skal roknast sum ein heild, og tí er diskusjónin óviðkomandi. Tað eru skattaborgararnir í Havn, sum í síðsta enda gjalda alla rokningina á 100 milliónir krónur. Alt annað

tos er rein undanførsla, sigur Bjørn á Heygum.

Skattalætti

Tá landsstýrismaðurin í fíggjarmálum legði fram fíggjarlógaruppskotið fyri 2015, eftirlýstu mong, hvar skattalættin til lægru inntøkurnar bleiv av. Landsstýrismaðurin sendi apuna víðari til kommunurnar, sum sambært honum fara avstað við at kalla øllum skattakrónunum hjá lægru inntøkunum.

Men á Vaglinum í Havn var eingin hjálp at heinta. Sama kvöld legði Tórshavnar Kommuna fram sína fíggjarætlan fyri 2015, ið hevur neyvt sama skattaprosent og barnafrádrátt sum í ár.

Í samrøðu við in.fo morgunin eftir segði borgarstjórin í Havn, sum eisini er formaður í Kommunufelagnum, at skulu kommunurnar veita skattalætta, so mugu tær fáa endurgjald frá landinum.

– Tað er fullkomiliga hol í høvdið at tosa um, at kommunur skulu lækka skattin. Landið krevur okkum at rinda bæði eitt og annað og tað ber ikki til, samstundis sum vit skulu lækka skattin. Skulu vit veita skattalætta, mugu vit eisini fáa part av inntøkunum hjá landskassanum, segði Heðin Mortensen við in.fo 1. oktober.

Tá fíggjarlógin fyri 2015 var til fyrstu viðgerð í lögtinginum nakrar dagar seinni, hevði lögmaður hug at harta Heðin Mortensen:

– Javnaðarborgarstjórin í Havn, sum eigur øgiliga nógvar pengar, vil ikki geva teimum lágløntu skatta-

lætta, segði Kaj Leo Holm Johannesen í tinginum henda dagin.

Bjørn á Heygum heldur fast um, at tað eru skattaborgararnir í Havn, sum í síðsta enda rinda alla iløguna á stívliga 100 milliónir krónur, sum tað kostar at umvæla Sjóvinnuhúsið.

– Havnar pengar eru ein kommunal inntøka, og Tórshavnar Kommuna eigur tí pengarnar. Tað er einki til hindurs fyri, at hesar 100 milliónirnar verða tiknar inn í kommunukassan og latnar út aftur í skattalætta til borgararnar í Tórshavnar Kommunu, sigur Bjørn á Heygum.

Advokaturin minnir á, at Tórshavnar Havn er óloysiliga knýtt at kommununi.

– Sostatt vil eitt undirskot ella ein ógoldin rokning hjá Tórshavnar Havn í síðsta enda eisini enda býráðsskrivstovuni á Vaglinum, sigur Bjørn á Heygum.

Sjálvt ikki ein møgulig býráðssamtykt um at lata inntøkur hjá Tórshavnar Havn vera verandi við havnalagið og virksemið har, hevur nakran yvirskipaðan týðning.

– Eg kenni onga slíka býráðssamtykt. Men sjálvt um eitt býráð einaferð í tíðini skuldi havt samtykt tað, so broytir tað ikki veruleikan, at allar inntøkur hjá Tórshavnar Havn eru inntøkur hjá Tórshavnar Kommunu. Tí kann býráðið til dømis brúka inntøkurnar til at lækka kommunuskattin, staðfestir Bjørn á Heygum.